

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/176/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010391
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3512010391.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Pavlovičovej a prísediacich B. B. W. F. F. N. v trestnej veci obžalovaného O. N., I. X. XX.XX.XXXX O. G., G. Z. I. W. I. O., T. X, stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2019 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Obžalovaný: O.Í. N., I.. XX.XX.XXXX O. G., G. Z. I. W. I. O., T. X, na slobode,
I.

sa podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku s poukazom na § 86 písm. a) Trestného zákona o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.11.2012, Pv 192/08 - 54, pre skutok právne posúdený v obžalobe ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ako otec O. N. O. I. W. I. O. a ani nikde inde napriek tomu, že Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 14 Nc 237/96 zo dňa 18.09.1996, ktorým súd zveril dieťa do výchovy matky, mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého O. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Č. Č.. XXXX, prechodne bytom G. Z. Č.. XX, sumou 700,- Sk mesačne k rukám matky X. X., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. G. Z. XX, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, avšak túto povinnosť si neplnil v období od 01.09.1998 do 14.12.2007, kedy došlo k osvojeniu O. N., I.. XX.XX.XXXX, W. X., I.. XX.XX.XXXX, čím na výživnom pre svojho biologického syna dlhuje sumu celkom 2.648,87 Eur k rukám matky X. X., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. G. Z. XX, pritom O. N. počas dlžného obdobia na ÚPSVaR v Novom Meste nad Váhom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal a ani nepoberá dávky a príspevky v hmotnej núdzi, od 16.02.1998 do 12.05.1998 bol zamestnaný v spoločnosti Drevopam, s.r.o., Kálnica, kde pri nástupe do zamestnania nenahlásil vyživovaciu povinnosť, a pracovný pomer bol s ním ukončený z neznámych dôvodov, od 01.07.1998 do 31.07.1998 bol zamestnaný v SBS spoločnosti Kondor Slovakia, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, kde si pri nástupe vyživovaciu povinnosť nenahlásil, na výživné neprispieval a pracovný pomer skončil na základe vlastnej žiadosti, od 13.12.2001 do 14.06.2002 bol zamestnaný v spoločnosti ZIPP Bratislava, spol. s r.o., kde počas zamestnania nenahlásil vyživovaciu povinnosť a pracovný pomer s ním bol ukončený pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny, od 08.10.2004 do 31.12.2004 bol zamestnaný v spoločnosti Askoll Slovakia, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, kde počas zamestnania nenahlásil vyživovaciu povinnosť a pracovný pomer s ním bol ukončený pre jeho absencie ešte v skúšobnej lehote, od 13.06.2005 do 01.07.2005 bol zamestnaný v spoločnosti EMERSON, a.s., Nové Mesto nad Váhom, kde pri nástupe do zamestnania nenahlásil vyživovaciu povinnosť a pracovný pomer s ním bol ukončený v skúšobnej lehote z podnetu zamestnávateľa, od 29.11.2006 do 25.05.2007 bol vo výkone väzby v Ú. Y. a od 25.06.2007 do 27.09.2007 bol aj v Ú. X. I. O., kde vyživovaciu povinnosť ani počas jedného pobytu na syna O.L. N. nenahlásil, pretože trestnosť činu zanikla.

II.

Obžalovaný O. N. (generálie hore)

sa podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku s poukazom na § 86 písm. a) Trestného zákona o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 02.04.2014, Pv 39/14/3304 - 8, pre skutok právne posúdený v obžalobe ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od 26.06.2012 doposiaľ, v mieste trvalého pobytu oprávnenej osoby N. XXX/XX, I. W. I. O.Á., si ako otec mal. N. N., I.. XX.XX.XXXX, neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine, deklarovánú mu i Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/256/2012-16 zo dňa 19.11.2012, právoplatným dňa 20.12.2012, ktorým mu súd uložil vyživovaciu povinnosť v prospech mal. N., I.. XX.XX.XXXX, vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrené, neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktoré je otec povinný poukazovať na účet oprávnenej osoby - X. X. L. G., N. XXX/XX, I. W. I. O., vždy do 15. dňa vopred, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 350,77 Eur, pričom obvinený nebol v predmetnom období evidovaný v evidencii na ÚPSVaR ako uchádzač o sprostredkovanie zamestnania, ani ako poberateľ dávok a príspevkov v hmotnej núdzi, hoci nebol od návratu z výkonu trestu odňatia slobody nikde zamestnaný,

pretože trestnosť činu zanikla.

III.

Obžalovaný O. N. /generálie hore/

j e v i n n ý, ž e

1/ dňa 07.05.1999 v čase od 15:30 hod. do 16:30 hod. v obci Y., časť W. X., vnikol do rodinného domu č. XXX (v súčasnosti č. XXXX) tým spôsobom, že za použitia násilia strhol ochrannú sieťku na okne vedúcom do špajze, vošiel do domu, kde z priestorov špajze odcudzil 1 ks šampanské DE LUXE, 2 litre zahraničného vína nezistenej značky, čokoládu MILKA a konzervu treščekej pečene, čím majiteľke domu L. J., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Y. - W. X. Č.. XXXX, spôsobil škodu na odcudzených veciach vo výške 388,50 Sk, čo po prepočte podľa konverzného kurzu predstavuje sumu 12,90 Eur a škodu na zariadení poškodením sieťky a zámku vo výške 270,-Sk, čo po prepočte konverzného kurzu predstavuje sumu 8,96 Eur,

2/ v presne nezistenom čase v dňoch 15.09.1998 a 29.09.1998 v Z. na Ulici M. O. Č.. XXX od firmy DEAS, spol. s r.o., prevzal na základe živnostenského listu č. E.-XX/XXXXXX/XXX a osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty č. XXXXXXXXXXX/XXX na meno živnostníčky Z. K. bez oprávnenia a jej súhlasu 2 ks klimatizačného zariadenia zn. HAIER typ KFR-25 a 2 ks klimatizačného zariadenia HAIER typ KFR-35 v hodnote spolu 186.640,-Sk, t.j. 6.195,31 Eur, a to napriek tomu, že vedel, že tovar prevezme a nezaplatí a ani neodovzdá oprávnenému, pričom za tovar do súčasnosti nezaplatil, čím spoločnosť DEAS, spol. s r.o., so sídlom Vajnorská 134, Bratislava, IČO: 31395406, uviedol, do omylu ohľadom jeho oprávnenia prevziať uvedený tovar, a týmto svojim konaním spôsobil spoločnosti škodu vo výške 186.640,- Sk, čo po prepočte podľa konverzného kurzu predstavuje sumu 6.195,31 Eur,

3/ dňa 04.12.2011 v čase o 23,13 hod. ako vodič viedol osobne motorové vozidlo značky Škoda Favorit 135 LS, evidenčné číslo G.-XXXBB, v obci I. W. I. O. po miestnej komunikácii ulice Z. O. M. T. U. Č. po tom, čo požil alkohol, pričom bolo v jeho dychu zistené 0,87 mg/l alkoholu, hoci mu bol Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2009 zo dňa 31.03.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2009, uložený trest zákazu činnosti spočívajúcej vo vedení motorových vozidiel po dobu 3 roky,

t e d a

v bode 1

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal vlámaním a súčasne neoprávnené vnikol do domu iného,

v bode 2

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bode 3

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,
- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

v bode 1

- trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005

v bode 2

- trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005

v bode 3

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.

Za skutok v čl. III bod 3 rozsudku sa obžalovaný

o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 5 /päť/ mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018, č. k. 2T/5/2017-222, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.01.2019, č. k. 23To/81/2018-263, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmiennečne odkladá výkon trestu odňatia slobody a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 /dva/ roky.

V prípade trestných činov uvedených v čl. III v bode 1 a 2 rozsudku súd podľa § 44 Trestného zákona u p ú š ť a u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 06.04.2006, č.k. 2T/233/2001-287, právoplatný dňa 09.05.2006, ktorým mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 4 roky, ktorý mu bol dňa 11.10.2011 nariadený ako nepodmiennečný a z ktorého bol dňa 27.02.2013 podmiennečne prepustený, pretože súd pokladá trest uložený týmto skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodeným:

- 1/ L. J., nar. XX.XX.XXXX O. Y., trvale bytom Y., W. X. XXX, náhradu škody vo výške 24,40 Eur a
- 2/ spoločnosti DEAS, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Vajnorská 134, IČO: 31 395 406, náhradu škody vo výške 6.195,31 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Tunajšiemu súdu bola doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pv 192/08 zo dňa 09.11.2012 na obvineného O. N.Í. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Tunajšiemu súdu bola doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pv 676/11-52 zo dňa 04.06.2013 na obvineného O. N. F. W. W.. O. N. bol obžalovaný pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Obvinený W. W. bol obžalovaný pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Tunajšiemu súdu bola doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pv 39/14/3304-8 zo dňa 02.04.2014 na obvineného O. N. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 23.01.2015 č.k. 2T/176/2012-420 boli uvedené trestné veci spojené na spoločné konanie s tým, že sú ďalej vedené pod sp. zn. 2T/176/2012.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 25.01.2016 č.k. 2T/176/2012-539 bola zo spoločného konania vylúčená vec týkajúca sa obvineného O. N. F. W. W. týkajúca sa trestného činu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (skutok č. 1 uvedený v obžalobe Pv 676/11-52 zo dňa 04.06.2013).

V predmetnej trestnej veci súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 07.02.2019, na ktoré predvolal obžalovaného, o termíne hlavného pojednávania upovedomil Okresnú prokuratúru Nové Mesto nad Váhom, poškodených Ľ. J., spoločnosť DEAS, spol. s r.o., a predvolal ako svedkyňu X. X..

Po otvorení hlavného pojednávania súd zistil, či obžalovaný a prokurátor chcú uzatvoriť dohodu o vine a treste. Ani jeden z nich nesúhlasil s uzatvorením dohody o vine a treste.

Po prečítaní obžalôb a po zákonom poučení obžalovaný vyhlásil, že je vinný. Následne súd obžalovanému prečítal otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky odpovedal obžalovaný zhodne áno. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine v časti skutkov uvedených v bode 2/ obžaloby Pv 676/11-52 zo dňa 04.06.2013 (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona) a v časti skutkov 2/ a 3/ z obžaloby Pv 192/08-54 zo dňa 09.11.2012 (trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) a vyhlásenie obžalovaného nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, súd prijal vyhlásenie obžalovaného a dokazovanie o skutkoch v rozsahu v akom sa obžalovaný k ich spáchaniu priznal nevykonával a vykonával dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vyhlásenie obžalovaného o vine v časti týkajúcej sa skutku z obžaloby Pv 39/14/3304-8 (trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona) a v časti týkajúcej sa skutku 1 z obžaloby Pv 192/08-54 (prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona) súd neprijal, a to s ohľadom na skutočnosť, že bolo potrebné preukázať, v akom rozsahu je vyživovacia povinnosť zo strany obžalovaného splnená.

Z výpovede obžalovaného O. N. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že si výživné na syna N. N.Í. i na syna O. N. (v súčasnosti X.) splnil, súdu o tom predložil doklady. Ľutuje, čo sa stalo.

Z výpovede svedkyne X. X., I. X. XX.XX.XXXX, na hlavnom pojednávaní vyplýva, že výživné na syna O. N. za obdobie od 01.09.1998 až do 14.12.2007 už obžalovaný v celom rozsahu uhradil, výživné vo výške 2.648,87 Eur bolo teda v plnej výške zaplatené.

Z písomného podania obžalovaného doručeného súdu 29.01.2019 vyplýva, že obžalovaný výživné na syna O. X. v plnom rozsahu uhradil dňa 21.01.2019, o čom predložil aj šekový ústrižok o zaslaní tejto sumy v súčasnosti už plnoletému O. X..

Z Rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.09.1996 č.k. 14Nc/237/96-9 vyplýva, že obžalovaný bol povinný na syna O. N. platiť výživného vo výške 700,-Sk od 01.07.1996.

Podľa Rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.12.2007 č.k. 33P/229/2007-43 sa biologický syn obžalovaného O. N. stal osvojencom manžela matky W. X. a jeho priezvisko sa zmenilo na X..

Podľa Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.11.2012 č.k. 5P/256/2012-16 bola nariadená nad mal. N. N. ústavná starostlivosť, ktorá mala byť vykonávaná v X. X. L. G. I. W. I. O.. Obžalovanému bola uložená vyživovacia povinnosť vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktoré bol povinný platiť s účinnosťou od 26.06.2012 detskému domovu.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.06.2014 č.k. 8P/80/2014-52, právoplatný dňa 16.08.2014, bol mal. N. N. zverený do spoločnej pestúnskej starostlivosti X. Z. F. R.. W. Z..

Zo správy X. X. I. W. I. O. zo dňa 03.01.2019 vyplýva, že dlh obžalovaného na výživnom voči mal. N. N., I. X. XX.XX.XXXX, bol k dňu podania správy vo výške 104,65 Eur.

Z písomného podania obžalovaného doručeného súdu 29.01.2019 vyplýva, že obžalovaný výživné na syna N. N. v plnom rozsahu uhradil dňa 21.01.2019, o čom predložil aj šekový ústrižok o zaslaní dlžnej sumy na adresu X.. Podľa Úradného záznamu zo dňa 07.02.2019 bolo výživné v plnej výške domovu uhradené v januári 2019 po podaní písomnej správy.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine voči svojmu mal. synovi O. N. neplnil v období 01.09.1998 až do 14.12.2007, kedy došlo k osvojeniu maloletého manželom matky, riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, k rukám matky X. X., napriek tomu, že táto povinnosť mu bola deklarovaná Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.09.1996 č.k. 14Nc/237/96-9. Súčasne si obžalovaný bol tejto povinnosti vedomý. Otcovstvo obžalovaného v uvedenom období bolo potvrdené rodným listom v tom čase mal. O. N.. Z výpovede obžalovaného, matky dieťaťa a listinných dôkazov o úhradách výživného je preukázané, že obžalovaný do dňa hlavného pojednávania uhradil výživné v celej výške za uvedené obdobie. Po právnej stránke konanie obžalovaného napĺňalo zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Nakoľko v tomto konaní bolo preukázané, že obžalovaný uhradil dlžné výživné skôr ako sa súd odobral na záverečnú poradu, mal. O. N. netrpel núdzou a neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným nemalo pre neho trvalo nepriaznivé následky, boli splnené podmienky účinnej ľútosti a došlo k zániku trestnosti skutku ako trestného činu. Preto súd podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 86 písm. a) Trestného zákona oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 192/08-54 zo dňa 09.11.2012 v časti skutku právne posúdeného v obžalobe ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Rovnako z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine voči svojmu mal. synovi N. N. neplnil v období

26.06.2012 do 16.08.2014, kedy došlo k zvereniu maloletého do spoločnej pestúnskej starostlivosti, riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, k rukám X.K. X. I. W. I. O. napriek tomu, že táto povinnosť mu bola deklarovaná Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/256/2012-16 zo dňa 19.11.2012, právoplatným dňa 20.12.2012. Súčasne si obžalovaný bol tejto povinnosti vedomý. Otcovstvo obžalovaného v uvedenom období bolo potvrdené rodným listom mal. N. N.. Z výpovede obžalovaného, M.O. X. X. a listinných dôkazov o úhradách výživného je preukázané, že obžalovaný do dňa hlavného pojednávania uhradil výživné v celej výške za uvedené obdobie a voči X. X. (dnes H. B. X. F. L. W.) dnes dlh na výživnom nemá. Po právnej stránke konanie obžalovaného napĺňalo zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného. Nakoľko v tomto konaní bolo preukázané, že obžalovaný uhradil dlžné výživné skôr ako sa súd odobral na záverečnú poradu, mal. N. N. netrpel núdzou a neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným nemalo pre neho trvalo nepriaznivé následky, boli splnené podmienky účinnej ľútosti a došlo k zániku trestnosti skutku ako trestného činu. Preto súd podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 86 písm. a) Trestného zákona oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 39/14/3304-8 zo dňa 02.04.2014 v časti skutku právne posúdeného v obžalobe ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaný, naposledy Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018 č.k. 2T/5/2017-222 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.01.2019 č.k. 23To/81/2018-263 za trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (skutok zo dňa 02.09.2011). Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok. Iné odsúdenia boli za úmyselnú trestnú činnosť. Priestupky v poslednom období nie sú u obžalovaného evidované. Obžalovaný nie je bližšie hodnotený z miesta bydliska.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o vine v prípade všetkých troch zvyšných trestných činov uznal obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaných skutkov spáchaných dňa 07.05.1999- trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v dňoch 15.09.1998 a 29.09.1998- trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a dňa 04.12.2011- trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti súd iba stručne poukazuje okrem priznania obžalovaného i na jednotlivé listinné dôkazy, ktoré boli zabezpečené v rámci prípravného konania.

Po právnej stránke kvalifikoval súd konanie obžalovaného, ktorého sa dopustil dňa 07.05.1999 ako trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal vlámaním a súčasne neoprávnene vnikol do domu iného. Konanie obžalovaného, ktorého sa dopustil v dňoch 15.09.1998 a 29.09.1998 súd právne kvalifikoval ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., nakoľko obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Konanie obžalovaného, ktorého sa dopustil dňa 04.12.2011 súd právne kvalifikoval ako trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. V tejto súvislosti súd iba stručne poukazuje okrem priznania obžalovaného i na jednotlivé listinné dôkazy, ktoré boli zabezpečené v rámci prípravného konania.

Závažnosť a nebezpečnosť konania obžalovaného je zvýšená i tým, že obžalovaný sa napriek predchádzajúcim odsúdeniam dopustil opakovane obdobnej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného v prípade všetkých troch skutkov posúdené ako úmyselné, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone

porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku, súkromného vlastníctva, záujem na ochrane života a zdravia.

Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a.

V prípade skutku právne posúdeného ako trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a v prípade skutku právne posúdeného ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného a zároveň súhrnného trestu odňatia slobody, a to s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 06.04.2006 č.k. 2T/233/2001-287, právoplatný dňa 09.05.2006. Týmto rozsudkom bol obžalovanému uložený pôvodne podmienený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 4 roky, avšak trest bol dňa 11.10.2011 nariadený ako nepodmienený. Z výkonu trestu bol obžalovaný podmienne prepustený 27.02.2013. Obžalovaný bol týmto rozsudkom odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona spáchaný spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 3 Trestného zákona spáchaný spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného prichádzali v súčasnosti do úvahy dve poľahčujúce okolnosti (podľa § 36 písm. l/ a n/ Trestného zákona- priznal sa, konanie oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) a dve priťažujúce okolnosti (podľa § 37 písm. h/ a m/ Trestného zákona- obžalovaný spáchal viac trestných činov a za trestné činy už bol v predchádzajúcom období odsúdený), takže súd by trest ukladal v trestnej sadzbe 1 až 5 rokov. Pôvodne uložený trest je vo výške 2 roky a tento sa javí s ohľadom na všetky skutočnosti ako primeraný na ochranu spoločnosti a tiež na nápravu obžalovaného. Súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že k spáchaniu skutkov došlo prakticky pred 20 rokmi, teda ukladanie ďalšieho trestu by v danom prípade už neplnilo ani prevýchovnú funkciu. Súd preto od uloženia súhrnného trestu v prípade týchto dvoch skutkov upustil.

V prípade skutku právne posúdeného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona prichádzalo do úvahy rovnako uloženie úhrnného a zároveň súhrnného trestu odňatia slobody, a to s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018 č.k. 2T/5/2017-222 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.01.2019 č.k. 23To/81/2018-263. Týmto rozsudkom bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/, n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok. U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti (podľa § 36 písm. l/ a n/ Trestného zákona- priznal sa, konanie oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) a dve priťažujúce okolnosti (podľa § 37 písm. h/ a m/ Trestného zákona- obžalovaný spáchal viac trestných činov a za trestné činy už bol v predchádzajúcom období odsúdený), takže súd by trest ukladal v trestnej sadzbe 0 až 2 roky. Pôvodne uložený trest je vo výške tri mesiace, pričom s ohľadom na charakter spáchaných skutkov, pri uplatnení zásad pre ukladanie súhrnného trestu súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výške 5 mesiacov. Skúšobnú dobu určil vo výške 2 roky, pričom v rámci tejto skúšobnej doby súd bude naďalej hodnotiť správanie obžalovaného. Súd dúfa, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, rovnako ako to urobil aj odvolací súd vo veci 2T/5/2017, bude pre obžalovaného poučením a viac sa trestnej činnosti nedopustí. Uložený trest odňatia slobody je primeraný s ohľadom na druh trestnej činnosti, osobu obžalovaného. Vzhľadom ku skutočnosti, že k spáchaniu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia došlo v súvislosti s vedením motorového vozidla, rozhodol súd aj o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 roky. Tento trest bude u obžalovaného plniť predovšetkým sankčnú úlohu. Prevýchova v danom prípade nie je postačujúca a je potrebné, aby obžalovaný čiastočne pocítil určité obmedzenie v bežnom živote ako dôsledok svojho konania. Je potrebné zdôrazniť, že vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu môže viesť k vážnym následkom, pričom úlohou súdu je dbať, aby k takýmto následkom nedochádzalo. K tomu slúži i uložený trest ako výstraha.

Súd podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona priznal poškodeným, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody škodu, a to vo výške, v akej bola v konaní preukázaná. Poškodená L. J. si škodu uplatnila vo výške 735,-Sk, t.j. 24,40 Eur, v tejto výške je škoda preukázaná aj Odborným ohodnotením z dňa 24.07.2000 a zo dňa 01.06.2000. Poškodená spoločnosť DEAS, s.r.o., si škodu uplatnila vo výške 186.640,-Sk, t.j. 6.195,31 Eur, v tejto výške bola škoda aj priznaná vychádzajúc z faktúry tejto spoločnosti č. XXX/XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.